

Column

*Belevissen van een
beginnende vogelaar*

Ik ga op pad met twee vrienden, Beeld en Geluid. Beiden zijn ervaren vogelaars, ze weten veel meer dan ik. En ze hebben zich gespecialiseerd. We gaan naar Texel, zo eind april. De beeldman heeft naast z'n kijker en telescoop nog een apparaat bij zich, een Canon EOS 7D mark 2 met een flinke zoomlens. Voor de determinatie van sommige soorten is een goede foto soms onmisbaar. De geluidsman is - zoals z'n naam al suggereert - meer auditief ingesteld. Soms denk ik dat hij sonogrammen hoort in plaats van vogels. Sonogrammen zijn trouwens enorm handig om vogelgeluiden mee te leren, omdat je een beeld ziet bij het geluid. De geluidsman heeft vandaag iets bijzonders meegenomen. Naast z'n gewone recorder met grijs fluffy microfoon is er nieuw speelgoed van eigen makelij. Samen met een kunstenaarsvriend heeft hij een wok omgebouwd. Gewoon zo'n simpele met een houten handvat van de toko. Het is nu alleen geen wok meer, maar een parabolmicrofoon. Stereo, zodat je kan je horen waar het geluid vandaan komt. Met een koptelefoon op, de wok fier in de wind, staat de geluidsman op de dijk. Dat is nog eens vogelen.

Beeld en Geluid

Plotseling hoor ik de Canon. De camera ratelt als een Winterkoning, vier foto's per seconde. We buigen ons gedrieën over het scherm en twijfelen. Wat voor stern zit hier aan de vogelboulevard een vrouwtje te versieren? Ook op het bevroren beeld blijft het verschil tussen een Visdief en de hier veel zeldzamere Noordse Stern moeilijk te zien. Daar hebben meer mensen last van, zeevogelaars hebben voor deze lastig onderscheidbare soorten zelfs de naam Noordse Dief bedacht.

De sterns hebben hier langs de IJsdijk een prachtig broedeiland, met dank aan Natuurmonumenten. Gecreëerde natuur, zoals eigenlijk heel Nederland. Maar deze natuur is nog heel jong en wordt goed klein gehouden. Op Texel en de andere waddeneilanden leven geen vossen, daarom broeden veel kolonievogels hier relatief veilig. En er is voedsel in overvloed, buitendijks ligt het wad, waar de mannetjes continu vis halen.

Het geschreeuw en geknars van de sterns klinkt hard en dichtbij. De geluidsman heeft zijn koptelefoon maar even afgezet. Ik sta erbij en geniet. Wat heb ik vandaag weer veel gezien en opgestoken. Door hardop mijn vragen te stellen leer ik een hoop. En draag ik gelukkig zelf ook nog wat bij aan de daglijst. 'Hee', zeg ik, 'Dat kleine sternetje daar heeft een gele snavel, wat is er dat voor een?' De beeldman kijkt naar het koppeltje verderop in het grint. 'Dwergstern!' roept hij gedecideerd. 'Waar?' Vraagt de geluidsman. De Canon ratelt.

Groenling